

Ιστορική φωτογραφία από την κατάληψη του Παραρτήματος κατά την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973 στην Πάτρα

Γράφει ο **Χρήστος Κοσίνας***

Σε λίγες ημέρες θα ξημερώσει η **17η Νοέμβρη**. Ημέρα μνήμης και για την πόλη της Πάτρας, ένα από τα μεγάλα κέντρα της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973, ενάντια στη χούντα των συνταγματαρχών και των πέραν των συνόρων υποστηρικτών τους.

Η μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου έχει επιχειρηθεί πολλές φορές κατά το παρελθόν να «ενταφιαστεί». Πότε με την άγρια καταστολή (ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης) των κοινωνικών αγώνων που συνδέονταν με το Πολυτεχνείο, πότε με τις εξαγγελίες περί «τέλους της μεταπολίτευσης» και πότε και με τα δύο.

Στη συγκυρία που διανύουμε, είναι σε εξέλιξη από την πλευρά της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και κεφαλαίου, μια **πολύπλευρη επίθεση στα δικαιώματα και στις ανάγκες του λαού**, η οποία εκφράζεται και στο πεδίο των **αξιών**. Αξίες που συνδέονται με τη συλλογική δράση, την αμφισβήτηση της «κανονικότητας» της οικονομικής ανάπτυξης, την αμφισβήτηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων ως βασικό οδηγό της κοινωνίας, εν ολίγοις αξίες που αμφισβητούν την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων, επιδιώκεται να «εξοριστούν» ως αναχρονιστικές, ως εμπόδια για την επέλαση της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας στο οικονομικό και πολιτικό επίπεδο.

Ο φετινός εορτασμός συνδέεται με την προσπάθεια μαζικής επανεμφάνισης κυρίως στη νεολαία αυτών **των αξιών της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης, του αγώνα**, απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης. Ξεπερνώντας τα αδιέξοδα και την απογοήτευση που δημιούργησε η καταστροφική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, η νεολαία επιδιώκει μαζί με πρωτοπόρα ρεύματα εντός του εργατικού κινήματος να κοιτάξει στα ίσα την κυβέρνηση, να διεκδικήσει **τα σύγχρονα δικαιώματα μας στην εκπαίδευση, στην εργασία, στην ελευθερία, στη ζωή!**

Η νομοθετική **κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου**, η εκ νέου αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων και η επί της ουσίας υπονόμηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της συλλογικής δράσης των εργαζομένων, η διευκόλυνση του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου να «επενδύσει» στο έδαφος της

εργατικής γενοκτονίας που δημιούργησε η κρίση, είναι νεοφιλελεύθερες πολιτικές επιλογές ευθυγραμμισμένες πλήρως στην επίθεση σε επίπεδο αξιών, στην επίθεση στους πυλώνες της κοινωνίας, τη νέα γενιά και τους εργαζόμενους ως παραγωγούς του πλούτου.

Για να κυριαρχήσουν οι αξίες της **εξατομίκευσης**, της προστασίας της **ατομικής ιδιοκτησίας**, του **κέρδους** και της εκμετάλλευσης, έναντι των αξιών της **συλλογικότητας**, της **αλληλεγγύης**, του **αγώνα**, της **πάλης για μια κοινωνία απαλλαγμένη από εκμετάλλευση** ανθρώπου από άνθρωπο. **Η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτελεί συμπύκνωση αυτών των αξιών**. Δείχνει το δρόμο για μια σύγχρονη εξέγερση της νεολαίας και των εργαζομένων που μπορεί να απειλήσει και να ανατρέψει το σάπιο και καταπιεστικό σύστημά τους, την πολεμική μηχανή του NATO, το σφαγείο της ΕΕ.

«Όποιος ελέγχει το παρελθόν, ελέγχει το μέλλον. Όποιος ελέγχει το παρόν, ελέγχει το παρελθόν»

Τζορτζ Όργουελ

Η διατήρηση της μνήμης και των αξιών που αυτή εκφράζει, συνδέεται άμεσα με το φυσικό χώρο που έλαβαν χώρα τα γεγονότα. Αποκοπή της ιστορική μνήμης από τα σύμβολά της, ανοίγει το δρόμο για να σβήσει η μνήμη αυτή και μαζί με αυτή και το φορτίο των αξιών της. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως ο «εορτασμός» της εξέγερσης του Πολυτεχνείου «εξορίστηκε» κατά το παρελθόν στο τιμμεντένιο μνημείο της οδού Ηρώων Πολυτεχνείου στην Τερψιθέα, ή στην πλατεία Γεωργίου ανάμεσα σε γραβάτες, άμφια και κόκκινες σημαίες για τη νομιμοποίησή τους, μακριά από το Παράρτημα, το φυσικό χώρο της εξέγερσης που κρατούν ζωντανό οι φοιτητικοί σύλλογοι και άλλοι μαχόμενοι φορείς της πόλης.

Ποιον εξυπηρετεί η απομάκρυνση των εκδηλώσεων μνήμης για την εξέγερση του Πολυτεχνείου από το παράρτημα; Αν η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτελεί συμπύκνωση αξιών και η διατήρηση της μνήμης και των αξιών συνδέεται με τον ιστορικό χώρο των γεγονότων της εξέγερσης, τότε η **απομάκρυνση από τον χώρο αυτό εξυπηρετεί την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον «πόλεμο» που έχει κηρύξει στην νεολαία και στην εργατική τάξη, στις αξίες τις συλλογικότητας, της μνήμης, του αγώνα**.

Στο περίφημο έργο του **«1984»**, ανέφερε ο Τζορτζ Όργουελ, **«Όποιος ελέγχει το παρελθόν, ελέγχει το μέλλον. Όποιος ελέγχει το παρόν, ελέγχει το παρελθόν»**. Όπως δεν νοείται απόδοση τιμών στους **200** εκτελεσθέντες της **Καισαριανής** μακριά από το σκοπευτήριο, εορτασμός της **εργατικής πρωτομαγιάς** μακριά από τα συνδικάτα και την εργατική τάξη, έτσι δεν νοείται και αγωνιστικός εορτασμός του **Πολυτεχνείου** μακριά από το χώρο που συνδέει το παρελθόν με το παρόν και το μέλλον, την παρακαταθήκη με την προοπτική των αγώνων.

Οι δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς, και όχι οι μεταλλαγμένες καρικατούρες της τύπου ΣΥΡΙΖΑ που έστρωσαν το δρόμο με την πολιτική τους στη ΝΔ, χρειάζεται να πάρουν θέση. Να συμβάλουν μέσα από την ανατρεπτική κοινή τους δράση στη μαζικοποίηση του τριήμερου εορτασμού που οργανώνουν οι φοιτητικοί σύλλογοι και στη πορεία από το παράρτημα για να τιμήσουμε τη μνήμη και τις αξίες της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Για να ανοίξει ο δρόμος της αντεπίθεσης του μαχόμενου εργατικού νεολαιίστικου κινήματος, για να γίνουν πράξη τα αιτήματα του Νοέμβρη που ακόμα έχουν μείνει ανεκπλήρωτα.

*περιφερειακός σύμβουλος με την Αριστερή Παρέμβαση- Αντικαπιταλιστική Κίνηση Δυτικής Ελλάδας